

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 54. Jordanes Fratrum Prædicatorum Minister Generalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

§. LIV.

Sæcul. XIII.
A.C. 1222.

*Jordanes Fratrum Prædicatorum
Minister Generalis.*

Fratres Prædicatores hoc anno millesimo ducentesimo vigesimo secundo, Parisiis, ut convenerat, Capitulum suum Generale ad Festum Pentecostes, in diem vigesimam secundam Maji incidens, celebrarunt. In quo, ut in primum Ordinis locum, S. Dominici obitu vacantem, alius sufficeretur, Magister Generalis electus est Frater Jordanes Saxo, non obstante, quod necdum super annos duos dimidius effluxisset, ex quo Ordini adscriptus fuerat. Is Ordini propagando totus incubuit, maxima cura viros huic Instituto idoneos exquirens. Hinc ferme semper in illis civitatibus morabatur, in quibus celeberrimæ florebant scholæ, & more suo alterius anni quadragesimam Parisiis, alterius sequentis Bononiæ transigebat. Nam istæ civitates quasi Ordinis Seminaria erant, unde Jordanes viros Religiosos in diversas provincias transferebat. Ubi in alterutram harum urbium perveniebat, multas tunicas novas parari jubebat, Divinæ Providentiæ confusus, Deo dirigente totidem Fratres Novitios aditum ad Ordinem petituros; & ecce sæpe tot fores pulsarunt,

vit. S. Dom.
per Theod.
lib. 6 c. 1.
vit. B. Jord.
ap. Boll. 13.
Febr. to. 4.
p. 721. 726.

Sæcul. XIII. A. C. 1222. runt, ut confectæ tunicæ non sufficerent. Sæpe Bibliam suam creditoribus pignori dedit, quoad debita Scholasticorum Ordinem amplectentium, expuncta fuissent. Ejus sermonibus tanta vis tantaque elegancia inerat, ut studiosorum eum auscultantium aviditas, sive publice, sive in Collationibus spiritualibus diceret, satiari non posset. Quamobrem quando Parisiis commorabatur, semper Jordanes perorabat ad Fratres, aut si alius verba fecisset, ubi studiosi Jordanes adesse sciebant, ægre moveri poterant, ut discederent, nisi & ipse, postquam illi conticuissent, saltem exhortationem brevem adjecisset.

Theod. VI.
c. 2. Hac industria Jordanes multos viros nobilitate generis, & dignitatibus, quibus præditi erant, conspicuos, multoque pingua Beneficia possidentes, in diversis facultatibus Magistros, & innumeros juvenes scholasticos, delicate enutritos ad suscipiendum Prædicatorum Ordinem impulit. Sincere autem convertebantur, & Tyrones omnibus viribus stragebant, perfectam cordis puritatem adipisci. Accurate confitebantur peccata sua, ac intimos conscientia suæ recessus scrutabantur, ut etiam levissimas maculas eluerent. Quidam combatantur quotidie, & quidem ter, matutinis vespere & in meridie, aut toties quoties

conscientia aliquod erratum exprobra-
bat (*). Ad repellendas tentationes, &
minimos rebellium sensuum motus sem-
per intenti, iis vel paululum cedere tur-
pe putabant. Nulla amplius apud eos
illorum negotiorum, quibus aliquando
impediti fuerant, aut voluptatum, quas
in sæculo degustaverant, memoria su-
pererat, sed unica cura, peccata sua plan-
gere, corpus spiritui subicere, & Deo
simpliciter inhærere. Cumque pensa-
rent Instituti sui puritatem & pulchri-
tudinem, id solum dolebant, quod tan-
tam felicitatem tam sero amplexi essent.

Tyrones solícite in Disciplina insti-
tuebantur, simulque corporis valetudini
providebatur, quippe tanto fervore age-
bantur, ut moderamine opus esset. Non
indigebant monitore, qui dormientes ad
officium chori excitaret, sed sub noctem
in diversis angulis quærendi erant, ubi
prolixè orabant, & ad capiendam quie-
tem nocturnam compellendi. Silen-
tium strictissime a Completorio usque ad
Tertiam servabatur. Post Completo-
rium flagellis se cædebant. Post Offi-
cium nocturnum, plerique reliquum no-
ctis orando consumebant. Quamvis
vero

Sæcul. XIII.
A.C. 1222.

c. 3.

Fratres Præ-
dicatores.

c. 4.

(*). Quæstio hic discuti possit, an hi Pen-
itentes & Confitentes toties etiam Absolutio-
nem Sacramentalem acceperint.

Sæcul. XIII. vero frugali mensa omnes uterentur, & tra n
 A.C. 1222. liquorum tamen abstinentia singularis reba
 notabatur; nam non nulli integro octu cryn
 duo nihil potus sumebant, alii cibo fini di M
 apposito frigidam affundebant, ut sape salu
 rem corrumperent. Complures sub vo me
 ste Ordinis, aliunde rigida, cilicia aut trum
 cingula ferrea gerebant. Alter alteri dori
 omnis generis obsequia exhibere gestio nos
 bat, mira caritate. Castitatem impetu tur,
 se colebant, atque aliquis ex eorum Pres mifi
 byteris testatum faciebat, quod intra S. D
 breve temporis spatium Confessionem de e
 generalem centum Fratrum audivisset, noni
 qui Virginitatem illibatam servaverant dum
 Nec mirum, quoniam singulari devotio temp
 ne Sanctæ Virgini addicti erant. accip

c. 5.

c. 6.

c. 7.

Prædicationem pro salute animarum lam
 tanquam Instituti sui fundamentum ptin
 mabant, & aliqui, fervidi quidem sed tur.
 simplices, cibum non ante cupiebant, rio,
 quam Verbum Dei saltem uni mortali Can
 lium annunciaissent. Eorum sermones mer
 erant ornatu destituti, sed ex ardenti just
 animo profecti, Deusque scientiæ defec mat
 ctum supplebat, verbis eorum tribuens con
 efficaciam, qua plurimi auditorum mo
 vertebantur. Exeuntes ad prædicand præ
 dum nihil portabant nisi Evangelium ni ce
 S. Mathæi & septem Epistolas Canoni arin
 cas, ut S. Dominicus jusserat. Quoties Con
 in Capitulis Generalibus profectio ul
 tra

tra mare, aut ad Barbaros, Fratribus offer-
 rebatur, permulti humi prostrati & lacry-
 mis perfusi rogabant, ut ad hujusmo-
 di Missionem adhiberentur; usque adeo
 salutis animarum & Martyrii desiderio
 movebantur. Hæc erat illa ætate Fra-
 trum Prædicatorum vita, referente Theo-
 dorico de Apoldia, qui, exinde post an-
 nos ferme sexaginta scribens, quereba-
 tur, quod primus fervor jam multum re-
 misisset. At Jacobus Vitriacus, ipsi
 S. Dominico & Beato Jordani coævus,
 de eorum Discipulis, quos Canonicos Bo-
 nonienses vocat, loquitur in hunc mo-
 dum: *Hi Fratres, abjecta omni rerum
 temporalium cura, non plus eleemosynæ
 accipiunt, quam sobrie viventibus in il-
 lam diem necessarium est. Ter in se-
 ptimana carnibus vescuntur, si apponan-
 tur. Manducant in communi Refecto-
 rio, in Dormitorio cubant, & Officium
 Canonicum in Ecclesia decantant. Nu-
 mero Studiosorum Bononiensium adscripti
 sunt, aliquis eorum quotidie Fratribus
 materiam ex SS. Literis prælegit, & ipsi
 omnibus diebus Festis, auctoritate a Sum-
 mo Pontifice accepta, Verbum divinum
 prædicant, vitam Canonicam prædicatio-
 ni conjungentes. Magno ardore salutem
 animarum quærunt, atque hæc Sancta
 Congregatio in dies augetur.*

§.LV.

Sæcul. XIII.
A.C. 1222.*Hist. Occid.*
c. 27.